

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/174/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

100/2011. (IV. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. március 28-án előterjesztett **panaszát** a 2011. április 13-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében -megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy a M. Városi Rendőrkapitányságon szabálysértési határozatot hoztak vele szemben, amely ellen már a szabálysértési eljárás keretein belül jogorvoslattal élt, ezért beadványában csak a rendőri magatartással kapcsolatos visszasságokra szeretné felhívni a figyelmet, amelyek álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét okozták.

A panaszos úgy véli, hogy az ügyében eljáró ügyintéző megsértette a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV törvény (továbbiakban: Rtv.) 11. § (1) bekezdésben írt kötelezettségét, továbbá a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 5. § (1)-(2) és (6) bekezdésében, valamint a 68. §-ában meghatározott szakszerű, gondos és pártatlan eljárás lefolytatására vonatkozó kötelezettségét. Akadályozta eljárása során a panaszos érdekérvényesítési lehetőségét, nem biztosította a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvényben (továbbiakban: Szabs. tv.) rögzített alapvető jogait, és a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (továbbiakban: Alk.) 68. §-ában rögzített alapjogának érvényesítésétől elzárta. A rendőr a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szabálysértési eljárás szabályainak alkalmazását többször mellőzte, és a szolgálati viszonytal kapcsolatos jogait nem rendeltetésének megfelelően gyakorolta.

A konkrét jogsértő cselekmények a panaszos előadása szerint az alábbiak.

1) Az eljárás során készült okiratok a Polgári törvénykönyvről szóló 1957. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 195. § (1) bekezdése szerint közokiratnak minősülnek, ám a panaszos részére, kérésére utóbb megküldött iratok több valótlanságot is tartalmaznak, mely állítás magukból az iratokból is megállapítható.

a) A 01-724/2011.ált számú, a helyszín megfigyeléséről kiállított jegyzőkönyv szerint a szemle (adatgyűjtés) kezdete 2011. február 8-án 16 óra 15 perc volt, míg annak befejezésére aznap 16 óra 55 perckor került sor. Az irat tartalmazza többek között a panaszos adatait, de tartalmazza azon valótlanságot is, miszerint a helyszínen tett intézkedések során – a baleseti összkép rekonstruálására meghallgatott személyként – a személygépkocsi vezetőjét és a kerékpárost meghallgatták, ez azonban nem igaz. A szemlén sem a panaszos, sem a sértett kerékpáros sem vett részt. 2011. február 8-án 18 óra és 18 óra 15 perc között hívták fel a panaszost telefonon a kapitányságról, hogy szeretnék meghallgatni, és időpontot egyeztettek. A meghallgatására másnap 11 óra körül került sor. A megküldött iratokból megállapíthatóan a kerékpárost is a szemle befejezése, a jegyzőkönyv lezárása után hallgatták meg, 2011. február 8-án 17 óra 10 perckor.

b) A jegyzőkönyv tartalmazza azt is, hogy a járművek szemrevételezéssel megfelelnek a műszaki előírásoknak. A panaszos ezzel kapcsolatosan megjegyzi, hogy a gépkocsit a jegyzőkönyv felvételekor a rendőrök nem szemlélték meg, arra csak másnap került sor. (Érdekessésképpen jegyzi meg a panaszos, hogy jegyzőkönyv a részes személyek meghallgatása, és a gépkocsi megfigyelése előtt már pontosan és szóról-szóra a panaszos felelősségét megállapító határozatban rögzített tényállást tartalmazta.)

c) Szintén sérelmezi a panaszos, hogy a 2011. február 8-án 19 óra 11 perckor készített, „Jelentés utólagosan bejelentett személyi sérüléses közúti közlekedési balesetről” elnevezésű irat is tartalmazza, hogy a gépkocsiveető meghallgatása megtörtént. A panaszos ezzel kapcsolatosan megismétli, hogy meghallgatására ekkor még nem került sor, tehát a közokirat valótlanságot tartalmaz.

Közokirat kiállítására jogosult személyekkel szemben – az okirat jellégénél fogva – alapvető követelmény, hogy a közokiratban valós adatokat tüntessenek fel. A panaszos megítélése szerint az általa hivatkozott bejegyzések nem lehetnek elírások, tévedésből sem kerülhettek bele az iratokba, hiszen az okiratot kitöltő személy a közokiratok elkészítésekor, aláírásakor ezekkel a tényekkel tisztában volt. A rendőr az adatok rögzítésével azt a látszatot keltette, mintha azok a jegyzőkönyv, illetve a jelentés elkészítésekor (lezárásakor) rendelkezésre álltak volna. A panaszos utal arra is, hogy a közokiratba foglalt valótlan adatok rögzítése nyilván túlnyúlik jelen panasz elbírálásának keretein, de mindenképpen alapvető kötelezettségzegés, amellyel alapvető jogait sértették, mivel részben ezen valótlan adatokat tartalmazó okiratokra alapítottan állapították meg felelősségét.

2) A Hszt 5. § (1)-(2) bekezdésében, 6. §-ában és 68. §-ában meghatározott szakszerű, gondos és pártatlan eljárás lefolytatására vonatkozó kötelezettség megszegése, az eljárás során a

panaszos érdekérvényesítési lehetőségeinek akadályozása, az Szabs. tv. rendelkezéseinek mellőzése és a szolgálati viszonyjal kapcsolatos jogok nem rendeltetésszerű gyakorlása a panaszos szerint az alábbiakban nyilvánult meg.

a) A Szabs. tv. 47. § (1) – (4) bekezdése szabályozza az eljárás alá vont személy eljárási jogait (pl. iratbetekintés, észrevétel- és indítványtételi jog, felvilágosításhoz való jog stb.).

A panaszos sérelmezi, hogy csak a megküldött határozatból értesült arról, hogy vele szemben szabálysértési eljárás volt folyamatban. Az eljárás megindításáról, annak folyamatáról nem tájékoztattak, ezzel sérült a Szabs. tv. 47. § (2)-(3)-(4) bekezdéseiben meghatározott valamennyi alapvető joga, azok gyakorlásától a szabálysértési hatóság elzárta.

Álláspontja szerint a hatóság a Szabs. tv. 47. § (2)-(3)-(4) bekezdéseiben írtak teljes figyelmen kívül hagyásával folytatta le az eljárást, mely eljárási szabálysértést nem orvosolja a határozat megküldése, az hogy az ellen kifogást nyújthat be, hiszen ezen jogok gyakorlása a törvény egyértelmű rendelkezése szerint valamennyi szabálysértési hatóság (így rendőrség) előtt is megilletik az érintettet.

b) Kifogásolja, hogy a 2011. február 8-án és 9-én készült fényképmelléklet szerint a szabálysértési eljárás ellene már február 8-án folyamatban volt („Készült: könnyű sérüléses közúti közlekedési baleset okozása miatt N ellen indított szabálysértési ügyben tartott helyszíni meg szemlélés alkalmával 2011. február 8-án és 2011. február 9-én”), ehhez képest másnap tanúként hallgatták ki, nem említve az ellene már folyó eljárást, az addig tett intézkedéseket.

c) A panaszos utal rá, hogy a jogszabály szerint a hatóság meghallgatja az eljárás alá vont személyt, szükség esetén a sértettet, a feljelentőt, illetve más, tanúként számba jöhető személyeket. Jelen eljárás során a határozat indokolásából megállapíthatóan a feljelentés nem volt elegendő, egyéb bizonyítékok beszerzéséről intézkedett a hatóság, így a törvény rendelkezése folytán kötelező lett volna az eljárás során a panaszos, mint eljárás alá vont személy meghallgatása, amit azonban a hatóság mellőzött.

A panaszos meglátása szerint a törvény egyértelműen fogalmaz, az eljárás alá vont személy meghallgatását (a feljelentő, sértett, tanú szükség esetén történő meghallgatásától eltérően) kategorikusan rögzíti, az nem az eljáró hatóság mérlegelésétől függő döntés. A meghallgatásra a szabálysértési eljárásban kell, hogy sor kerüljön, hiszen eljárás alá vont személyi minőségben történik a meghallgatás, a Szabs. tv. 66. §-ban írtak alkalmazásával, ezen nyilatkozatot más eljárásban, más minőségben (különösen tanúként) való meghallgatás nem helyettesítheti.

d) Rögzíti a jelentés, hogy a jármű sebessége 5 km/h volt, e vonatkozásban azonban semmilyen adatot nem tartalmaz az irat. A panaszos szerint ezért kérdés, ezt honnan találta ki a nyomtatványt kitöltő személy (különösen, hogy a helyszínen sem maradt nyom). Későbbi meghallgatása alkalmával közölte a panaszos, hogy a gépkocsi állt, mikor a biciklis belement, ezt egyértelműen alátámasztja a személygépkocsin fellelt kerékpárnyom is, melyet a gépkocsi másnap történő szemléjekor le is fényképeztek. A panaszos kifogásolja, hogy a hatóság mindezen körülményt az eljárás során figyelmen kívül hagyta.

e) Sérelemzi a panaszos továbbá, hogy a szabálysértési iratok végig következetesen kerékpáros útként jelölik a helyszínt, noha az eset egy záróvonallal elkülönített gyalog- és kerékpárúton történt, amelynek a kerítés felől eső része a gyalogosok, míg a füves padka felőli oldala a kerékpárosok számára van kijelölve. A kerékpáros pedig a kizárólag gyalogosoknak fenntartott úton közlekedve ment bele az álló helyzetben lévő gépkocsiba.

f) Nem tisztázta a hatóság a panaszos álláspontja szerint a kerékpáros vallomásaiban lévő több ellentmondást (az eset időpontja, bekövetkezés körülményei, az utána tanúsított magatartások kapcsán), illetve a kerékpáros és a panaszos, mint tanú által tett vallomások közti jelentős ellentmondásokat sem.

A hatóság figyelmen kívül hagyta a kerékpáros 2011. február 23-án tett nyilatkozatát is, mely szerint a helyszínen semmi baja nem volt. Nem vizsgálta, hogy a kerékpáros miért az eset után két órával később jelentkezett orvosnál (vitte őt be a mentő a kórházba) olyan sérülésre hivatkozással, amellyel a helyszínről haza tudott kerékpározni.

3) A panaszos álláspontja szerint az 1) és 2) pontban írtak következményeként mellőzték a panaszjogról való kioktatását, így korábban (a szabálysértési iratok kézhezvételét megelőzően) ezen jogával az eljárás során tett intézkedésekkel szemben nem tudott élni (mivel a tanúkenti meghallgatásán kívül semmiről nem tudott), annak gyakorlásától elzártak.

A megfelelő tájékoztatás a panaszos álláspontja szerint (melyet az Szabs. tv. 47.§ (2) bekezdése külön is kiemel) az állampolgári jogérvényesítés elengedhetetlen feltétele, annak elmulasztása a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga megsértését jelenti.

Az Rtv. 92. §-ában foglalt rendelkezéssel összefüggésben a panaszos utal rá, hogy a sérelmezett intézkedésekről azok időpontjában nem volt tudomása (lényegében ez a bejelentése alapja), mivel azokról nem tájékoztatták. A szabálysértési eljárás során elkövetett, alapvető jogait sértő intézkedésekről és mulasztásokról a kérésére utólag megküldött iratokból értesült, amelyeket 2011. március 22-én vett át, így a szabálysértési eljárás során ezen joga gyakorlásától is elzártak.

Mivel a sérelmezett intézkedés, illetőleg mulasztás a panaszos véleménye szerint alapjogát sérti, azonban az intézkedés, valamint a mulasztás óta 30 nap eltelt, panaszt az intézkedést foganatosító rendőri szervnél már elkészttség miatt nem terjeszthető elő, ezért fordult a Testülethez.

A panaszos előadja továbbá, – mert az iratokból ez nem derül ki – hogy tanúkenti meghallgatása előtt kizárólag arról tájékoztatták, hogy bejelentés érkezett, amely szerint egy kerékpárost tolatás közben elütött, majd segítségnyújtás nélkül a helyszínről elhajtott.

4) A panaszos szerint a szakszerű, gondos és pártatlan eljárás lefolytatására vonatkozó kötelezettség megszegése az alábbiakban nyilvánult meg.

a) A helyszíni szemlére, az eset rekonstruálására a részes felek meghallgatása, a gépkocsi megsemmisítése előtt, a felek távollétében került sor, úgy rekonstruálták az esetet, hogy a helyszínen balesetre utaló nyom, anyagmaradvány nem volt. A hatóság tehát adathiányosan

készítette el a helyszínrajzot, és állapította meg már előre a tényállást, amelyet szóról-szóra a később meghozott, felelősséget megállapító határozatba is átemelt. (Ld. a helyszín megszemléléséről kiállított jegyzőkönyvet.) Ennek az eljárásnak a következménye, hogy hibás a helyszínrajz: aszerint a gépkocsi hátulja éppen a gyalog- és kerékpárút közepén, a felfestett elválasztó vonalnál volt, így az ütközés helye (a gépkocsi hátuljától mért 180-190 cm) is éppen a két betonoszlop közepére esett, ahol a kerékpáros semmilyen körülmények között nem mehetett neki. A gépkocsit másnap a rendőrség udvarában fényképezték le, nem a helyszínen, ahol ezen fizikai képtelenség kiderült volna. Ezen valótlan adatot és téves helyszínrajzot tartalmazó okirat alapján állapították meg a panaszos felelősségét.

b) A panaszos hivatkozása szerint a Szabs. tv. 83. §-a kifejezetten rögzíti, hogy amennyiben a feljelentés adatai nem adnak elegendő alapot a felelősség megállapítására, illetőleg az eljárás megszüntetésére, a tényállás tisztása érdekében a szabálysértési hatóság meghallgatja az eljárás alá vont személyt, szükség esetén a sértettet, a feljelentőt, illetve más, tanúként számba jöhető személyeket. A hatóság azonban nem vizsgálta ki a panaszos azon hivatkozását, amely szerint a kerékpáron nem volt fék.

c) A hatóság a – kezdetektől ismert személyazonosságú – két szemtanút nem hallgatta ki, holott az egyiket telefonon felhívták a panaszos elérhetősége végett.

d) A Szabs. tv. 52. § (2) szerint az eljárás alá vont személy nem kötelezhető ártatlanságának bizonyítására, felelősségének bizonyítása a szabálysértési hatóságot, illetőleg a bíróságot terheli. A szabálysértési ügyben eljáró ügyintéző a helyszín megtekintése során (ahol balesetre utaló nyomot, anyagmaradványt nem talált) már a részes felek meghallgatása előtt megállapította tényállását (a helyszín megszemléléséről kiállított jegyzőkönyvben), amelyhez – a később keletkezett és a felelősségre kiható állításait cáfoló bizonyítékok ellenére – továbbra is köti magát akként, hogy azon egyetlen betűt sem változtatott. A panaszos megítélése szerint a részes felek meghallgatása nélkül megírt, felelősséget megállapító tényállás sérti az ártatlanság védelmét, és kvázi kényszeríti a panaszost az ártatlansága bizonyítására.

e) A panaszos sérelmezi, hogy kifejezett kérése ellenére az eljárás során keletkezett iratoknak csak egy részét küldte meg – utólag – a hatóság számára, és fontos adatokat tartalmazó iratokat nem kapott meg (feljelentés, előzetes orvosi vélemény, a kerékpáros kórházban tett vallomása).

Kifogásait összefoglalva a panaszos ismételten hivatkozott az Alk. 8. § (1) - (2) bekezdésére, 64. §-ára, a Hszt. 3. § (1) bekezdésére, az 5 § (1) - (2) bekezdésére, a 6. § (1) bekezdésére, a 68. § (1) bekezdésére, és az Rtv. 11. § (1) bekezdésére, a 92. § (1) és (2) bekezdéseire. Álláspontja szerint a lefolytatott eljárás a fenti indokok alapján a panasz előterjesztésére vonatkozó alkotmányos alapjogát, a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát sérti, és a részrehajlásmentes intézkedés követelményeinek sem felel meg.

5) A panaszos állításainak alátámasztására mellékelten megküldte a szabálysértési hatóság által rendelkezésére bocsátott iratokat, a határozat ellen benyújtott kifogást, valamint a megküldött iratokra tett észrevételeit.

II.

A Testület a panasz eljárás keretében elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy hatásköri szabályai alapján a panaszos sérelmeit érdemben vizsgálhatja-e.

A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A panaszos panaszbeadványában elsőként (I. rész 1) pontjában) a szabálysértési hatóság közokiratnak minősülő irataiban általa észlelt visszasságokat kifogásolta. Álláspontja szerint ezek felvetik a szabálysértési hatóság ügyintézője büntetőjogi felelősségének kérdését is.

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás tényállását a büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 275. §-a szabályozza. A bűncselekményt az a hivatalos személy követi el, aki hivatali hatáskörével visszaélve hamis közokiratot készít, vagy közokirat tartalmát meghamisítja, vagy lényeges tény hamisan foglal közokiratba.

A rendőrök által elkövetett bűncselekmények miatti nyomozás a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 29. § alapján az ügyészség hatáskörébe tartozik.

A panaszos panaszbeadványának ezen része tartalma alapján feljelentésnek tekinthető, aminek vizsgálatára a Testület hatásköre nem terjed ki. A Testület ezért felhívja a panaszos figyelmét, hogy amennyiben sérelmeivel összefüggésben büntető eljárást kíván kezdeményezni, feljelentést tehet az ügyészség illetékes szervénél.

b) A panaszos panaszbeadványának második és negyedik részében (I. rész 2) és 4) pontjában) azon hibákat sorolja fel és kifogásolja, amelyeket álláspontja szerint a szabálysértési hatóság az eljárás során elkövetett.

A panaszos által is hivatkozott Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése – mely szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni – valóban nyújt lehetőséget arra, hogy a Testület

hatáskörét kiterjesztően értelmezze, és a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelyek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell.

Az Rtv. 11. § (1) bekezdése tehát olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül vizsgálhatóvá válik a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik. A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására, mert erre csupán olyan esetekben van módja, amikor a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az egyéb jogszabályok nem biztosítanak.

A fentiek alapján a jelen esetben azt kellett vizsgálni, hogy áll-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális jogorvoslati lehetőség, amely az általa sérelmezett jogsérelem orvoslására alkalmas.

A panaszos által kifogásolt hibák orvoslására a Szabs. tv. a 88. §-ban foglaltak szerint speciális jogorvoslatot biztosít, amellyel a panaszos – beadványa tanúsága szerint – élt is: kifogást terjesztett elő a szabálysértési hatóság határozatával szemben.

Tekintettel arra, hogy az Rtv. 11. §-án alapuló felhatalmazás és az ezen alapuló vizsgálat csupán szubszidiárius jellegű, a Testület – a speciális jogorvoslatra tekintettel – hatáskörének hiányát állapította meg a panaszos panaszbeadványának ezen részével kapcsolatban.

(Felhívja ugyanakkor a Testület a panaszos figyelmét arra, hogy a szabálysértési eljárás keretében valóban a szabálysértési hatóság kötelezettsége az eljárás alá vont személy felelősségének bizonyítása, ugyanakkor e körben a hatóság dönti el, hogy mely bizonyítékkal kívánja az eljárás alá vont személy felelősségét bizonyítani. Ebből következően nincsenek kötelezően beszerzendő bizonyítási eszközök, figyelemmel a bizonyítás szabadságára és a bizonyítékok egyenértékűségére.)

c) A panaszos a panaszbeadványa harmadik részében (I. rész 3) pontjában) kifogásolja, hogy nem oktatták ki a rendőrök a panaszjogáról.

A panaszos által kifogásolt eljárás során nem jelölt meg olyan konkrét, az Rtv. IV-VI. fejezetében szabályozott rendőri intézkedést, amellyel kapcsolatban az Rtv. 92. §-ában szabályozott panasz előterjesztésére lehetősége lenne, ezért a Testület álláspontja szerint a rendőrségnek nem volt tájékoztatási kötelezettsége a rendőri intézkedés elleni panasz előterjesztésének módjáról. A szabálysértési eljárásban előterjesztett jogorvoslatok elbírálására pedig a fentiek alapján nincsen a Testületnek hatásköre.

(A panaszos beadványa ezen részében ismételtén kifogásolja, hogy egészen a határozat kézhezvételéig nem volt tudomása a szabálysértési eljárásról, ugyanakkor beadványa negyedik részében maga is elismeri, hogy a tanúkihallgatása kezdetén közölte vele, hogy bejelentés érkezett arról, hogy elütött egy biciklist és ezért van szükség a meghallgatására.)

Felhívja a Testület a panaszos figyelmét arra, hogy a szabálysértési kódex nem írja elő a hatóság részére kötelező eljárási cselekményként az iratbetekintés biztosítását a határozathozatalt megelőzően, ugyanakkor lehetővé teszi, hogy az eljárás alá vont személy felvilágosítást kérjen az eljárásról, illetve a keletkezett iratokat megtekintse. A jogszabály szintén nem teszi a hatóság kötelezettségévé, hogy az iratokat kipoztázza az eljárás alá vont személynek, az iratbetekintés és a másolat készítésének jogát az eljárás alá vont személy, a védő, illetve a sértett – az őt érintő részben – a hatóság épületében gyakorolhatja)

III.

A fentiek alapján a Testület – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszbeadványt elutasította.

Budapest, 2011. április 13.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Kádár András
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET